

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Móra Szabolcs ügyvéd által képviselt **Sz. T. felperesnek**, dr. Marjai Tibor ügyvéd által képviselt **D. I. L. I. r. és D. Zs. II. r. alperesek** ellen kölcsön visszafizetése iránt a Nyíregyházi Városi Bíróságnál 40.P.22.280/2006. szám alatt indult és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Pf.20.030/2007/7. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperesek által 22. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő a

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Pf.20.030/2007/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálat szempontjából irányadó tényállás szerint a 2001. április 6-án kötött kölcsönszerződéssel a felperes 1,000.000 Ft kölcsönt nyújtott az alpereseknek 2003. április 6-ai lejáratra 200.000 Ft ügyleti kamat felszámítása mellett. Az alperesek a felperes fia ifj. Sz. T. által alapított B. Bt-be kívántak tagként belépni ezért a felvett kölcsönről - ifj. Sz. T-sal megbeszélve - úgy rendelkeztek, hogy azt a Bt. által üzemeltetett szórakozóhely átalakítására és felújítására fordítják. Az összegből a kerthelyiség, valamint a pult átalakítását, a helyiség festését és egyéb munkákat végeztek. Az alperesek végül nem váltak a Bt. tagjává, velük elszámolás nem történt. Lejárát után a II. r. alperes a kölcsönből 101.000 Ft-ot törlesztett, ezt követően fizetést a felperes részére egyik alperes sem teljesített.

A fizetési meghagyással indult, majd az alperesek ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetében 1,099.000 Ft tőkében, ennek 2003. április 6-ától járó kamataiban és a perköltségekben kérte az alpereseket egyetemlegesen marasztalni. Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első fokon eljáró Nyíregyházi Városi Bíróság a 40.P.22.280/2006/10. számú ítéletében az alpereseket a kereset szerint marasztalta. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság az alperesek fellebbezése folytán hozott 3.Pf.20.030/2007/7. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Elfogadta az elsőfokú bíróság álláspontját avonatközásban, hogy a felperes a követelés létrejöttét és lejártát írásba foglalt kölcsönszerződéssel bizonyította, azt pedig hogy a felperes részéről a kölcsön folyósítására sor került az alperesek tagadásával szemben az alperesek jegyzőkönyvi nyilatkozata ifj. Sz. T. tanúvallomása, valamint a II. r. alperes részteljesítése alátámasztotta. A kölcsön visszafizetését az alperesek nem bizonyították, ezért a Ptk. 523. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezték az eljáró bíróságok az alpereseket a felvett kölcsön és annak kamatai visszafizetésére.

A jogerős ítélet ellen az alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, valamint a perköltségeik megítélését kérték. A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében és a 221. §-ának (1) bekezdésében foglalt megsértésében jelölték meg. Előadták, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítékok helytelen mérlegelésével jutottak arra a ténybeli következtetésre, hogy részükre a kölcsön folyósítására sor került. A kölcsönszerződés aláírására azon téves feltevés miatt került sor, hogy a már ismertetett bt. tagjaivá válnak, ennek feltételeként 1,000.000 Ft-tal járulnak hozzá a bt. kiadásaihoz. Utóbb sem a kölcsön összegét nem vették át, sem a bt. tagjaivá nem váltak. Ifj. Sz. T-től értesültek arról, hogy az 1,000.000 Ft-ot a felperes a bt. számlájára utalta át, erről azonban bizonylatot nem mutattak be, és az összeg felhasználásáról sem készítettek elszámolást, sőt a bt-ben hónapokon keresztül ingyenesen munkát végeztek. Végül is a pénz átadását a felperesnek kellett bizonyítania, amit nevezett nyugta hiányában tanúkkal kívánt bizonyítani. Az általa bejelentett érdektelen tanúk a felperes állítását nem támasztották alá, ifj. Sz. T. mint a felperes gyermeke elfogulatlanak nem tekinthető, és a vallomása egyébként sem támasztja alá az összeg folyósítását, mert az átadás helyében a vallomása eltér a felperes vallomásától. Nem vitatták, hogy az ingatlanon végzett felújítási munkákról közösen döntöttek, a kifizetéseket azonban állításuk szerint ifj. Sz. T. egyedül végezte. Az anyagköltséget az I. r. alperes által hat

részletben a bt-hez befizetett 300.000 Ft fedezte, a munkákat pedig térítésmentesen maguk és a baráti kör végezte. A kölcsön folyósítását a felperes bizonyítani nem tudta, ezért a keresetet az eljárt bíróságoknak el kellett volna utasítaniuk.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

-.-.-.-

A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a másodfokú bíróság a felhozott jogszabálysértést nem követte el.

Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben a Pp. 206. §-ában írt, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértését állították. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, ezért a Pp. 206. §-ában foglalt megsértése miatt felülvizsgálati eljárást csak akkor indítható, ha az eljárt bíróság által megállapított tényállás hiányos vagy iratellenes, avagy a bíróság a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte.

A perbeli esetben nem volt okszerűtlen a másodfokú bíróságnak a per adataira alapított az a ténymegállapítása, hogy az alperesek részére a perbehozott kölcsön folyósítására sor került. A peres felek a perben egybehangzóan állították, hogy az 1,000.000 Ft kölcsönre azért volt szüksége az alpereseknek, mert ennek befizetése volt a feltétele annak, hogy a B. Bt. tagjává válhassanak, és e célt a felperes is ismerte. A folyósítás módját a felek az írásba foglalt kölcsönszerződésben nem rögzítették és arról nyugtát sem állítottak ki.

A feleknek a folyósítás módjáról volt eltérő az előadása. A felperes és fia - a tanúként kihallgatott ifj. Sz. T. - vallomásukban azt állították, hogy az összeget a felperes az alperesek kezéhez fizette ki. Az alperesek ezt tagadták, de a felperes, valamint ifj. Sz. T. tanú előadását a kihallgatott érdektelen tanúk vallomásai sem erősítették meg. A tanúk valamennyien tagadták, hogy a pénz átadásánál jelen lettek volna.

Az I. r. alperes a fizetési meghagyás elleni ellentmondásában úgy nyilatkozott, hogy a felperes a kölcsön összegét nem az alperesek, hanem a saját fia kezéhez fizette ki. A személyes meghallgatása során ezzel szemben azt állította miszerint az volt a felek

megállapodása, hogy a felperes a kölcsönszerződés aláírását követően a fiával - ifj., Sz. T-sal - küldi el az összeget; ugyanebben a jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy a felperes azt mondta "csak akkor utalja át a számlára a pénzt, ha a tanúk aláírják a papírt" azaz a kölcsönszerződést. Számlával ebben az időpontban ifj. Sz. T. nem, - csupán a bt. rendelkezett.

Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben előadták, hogy közösen döntöttek a felperes fiával az összeg felhasználásáról továbbá, hogy munkát végeztek ingyenesen hónapokon keresztül a betéti társaság részére. A II. r. alperes részben törlesztette a tartozást, személyes meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy előbb úgy gondolta tartozik az összeggel, az álláspontja evonatkozásban később változott meg. Arra a meggyőződésre jutott; mivel a pénz a bt-hez került ugyanakkor nem vált annak tagjává, ez nem az ő tartozása. Ezzel szemben a felek fenti nyilatkozatai és az ügy ismertetett körülményei alapján az volt megállapítható, hogy az alperesek a kölcsönt befektetési céllal igényelték és célhoz kötötten kapták meg oly módon, hogy az az ő vagyoni hozzájárulásuként a társaság rendelkezése alá kerül. Annak felhasználásáról a beltaggal közösen döntöttek és maguk is részt vettek a bt. működtetésében. Ez a körülmény azonban nem érinti a felperes és az alpereseket közötti jogviszonyt. Más kérdés, hogy a fenti tények a bt. és annak tagja között milyen jogviszonyt teremtettek, illetve ennek alapján milyen jogaik keletkeztek az alpereseknek.

Az eljáró bíróságok a bizonyítékokat okszerűen mérlegelve jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes részéről az összeg folyósítása megtörtént. Azt az alperesek maguk sem vitatták, hogy 1,099.000 Ft-ot nem fizettek vissza, ezért a Ptk. 523. §-ának (1) bekezdése szerint jogsértés nélkül kötelezték őket az eljáró bíróságok a még meg nem fizetett kölcsön és a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése szerint járó kamatai visszafizetésére.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Pf.20.030/2007/7. számú ítéletét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Az alperesek felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelesek a felperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a/ pontja és (5) bekezdése szerint felszámítható ügyvédi munkadíjat foglalja magában. A felperes a felülvizsgálati perköltségét ÁFA felszámítása nélkül kérte megítélni.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2007.július 3.

Salamonné Dr. Solymosi Ibolya s.k. a tanács elnöke, Gyöngyösiné Dr. Gyügyei Klára s.k. előadó bíró, Dr. Lőrincz Györgyné s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

*bírósági írnok
(Prohászka Béláné)*